

AVIZ

referitor la proiectul Ordonanței de Urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii pentru organizarea judecătorească nr.92/1992

Analizând proiectul Ordonanței de Urgență a Guvernului privind modificarea și completarea Legii pentru organizarea judecătorească nr.92/1992, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.185 din 26 octombrie 1999,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul ordonanței de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

Proiectul ordonanței de urgență reia reglementarea din proiectul legii organice având același obiect, avizat de Consiliul Legislativ cu avizul nr.356 din 18 mai 1998, prin care se urmărește optimizarea cadrului legislativ în domeniul reformei justiției. Proiectul ordonanței de urgență se referă, în consecință, la dispoziții normative privind crearea unor instanțe specializate în soluționarea conflictelor de muncă și din domeniul asigurărilor sociale și la conturarea statutului deontologic al magistraților cu referire în special la drepturile și obligațiile acestora, inclusiv unele drepturi pentru magistrații pensionați.

Proiectul ordonanței de urgență păstrează unele reglementări care au suscitat obiecțiuni și, într-o anumită măsură, adaugă unele noi care, de asemenea, comportă discuții cu privire la rigoarea juridică a unor soluții.

I. În ce privește fondul reglementării

1. La punctele 7 și 9 din proiect se prevede că la tribunale și la parchetele de pe lângă tribunale se pot înființa sedii secundare cu activitate permanentă, **în alte municipii sau orașe din județe**, decât în reședințele acestora. Ideea este benefică și poate contribui la o descentralizare a activității judiciare și, implicit, la o apropiere a justițiabililor de judecătorii lor firești.

Există însă rezerve cu privire la faptul dacă astfel de unități ale parchetelor și tribunalelor - în fond adevărate noi unități judiciare -

pot fi înființate prin ordin al ministrului justiției, așa cum se prevede în proiect, motiv pentru care propunem să fie analizată posibilitatea emiterii, în acest scop, a unei **hotărâri a Guvernului**. De altfel, esențial într-o astfel de inițiativă nu apare înființarea propriu zisă a acelor unități, ci faptul că, la fel ca în cazul oricărei noi instanțe sau oricărui nou parchet, trebuie identificate fondurile bugetare necesare pentru asemenea investiții, implicarea Guvernului, sub acest aspect, rezultând din dispoziții constituționale.

2. La pct.26 se propune introducerea în art.66 din lege a unui alineat referitor la revocarea din funcție a magistraților cu funcții de conducere. Ar trebui examinat însă dacă ipoteza săvârșirii de către magistrat a unei abateri disciplinare, fără vreo altă particularizare a acesteia, în ce privește gravitatea ei sau săvârșirea repetată, este suficient de motivată pentru a putea da loc unei astfel de măsuri disciplinare radicale. Menționăm că în alte cazuri, proiectul se referă la nerespectarea **în mod repetat** a dispozițiilor legale (pct.45) sau la săvârșirea altor abateri **grave** de la prevederile Codului deontologic al magistraților (pct.46).

3. La pct.51 din proiect, menținem observația din avizul anterior privind dispoziția din alin.2 al art.131¹ care ar urma să fie introdus în lege și potrivit căruia sancțiunile disciplinare sunt aplicate magistraților de către ministrul justiției, prevedere necorelată cu dispozițiile art.126 - 130 din legea în vigoare care conferă competențe în această materie Consiliului Superior al Magistraturii și Comisiei de disciplină a Ministerului Public. Nici prevederea din alin.3 al textului nu apare corelată cu dispozițiile art.129 din lege.

4. La pct.52 din proiect, textul modificat al alin.2 din art.133 privind compartimentele economico-administrative a fost completat cu o prevedere potrivit căreia președinții tribunalelor și parchetelor de pe lângă tribunale pot delega atribuțiile de ordonatori de credite directorilor economici. Precizăm însă că potrivit art.35 din Legea nr.72/1996 privind finanțele publice - lege cadru în materie - ordonatorii principali de credite pot delega această atribuție exclusiv înlocuitorilor lor de drept.

Totodată, precizăm că funcția de contabil șef este o funcție specifică prevăzută de Legea nr.82/1991 care nu are nici o legătură directă cu compartimentul economico - administrativ, astfel încât contabilul șef nu poate fi "ajutorul" directorului economico-administrativ.

În consecință, textul trebuie revăzut și pus de acord cu reglementările exprese în materie.

5. La art.VIII se reia problema înlocuirii în lege a referirii la "Ordinul Meritul Judiciar" și la "Medalia Meritul Judiciar" cu referirea la "Diploma Meritul Judiciar". Menținem aprecierea din avizul anterior că primele distincții au o natură diferită, cu efecte specifice, față de cele ale unei Diplome. Astfel, ar fi greu de acceptat ca o diplomă să genereze reducerea impozitului pe venit, potrivit art.109 din lege, text nemodificat prin proiect și care trebuie examinat în contextul reglementării din art.107 - 109 din lege.

6. La art.IX, credem că textul alin.2 n-ar trebui să propună abrogarea art.1 din Decretul nr.203/1974, deoarece acest articol reglementează înființarea de secții maritime și fluviale la judecătoriile Constanța și Galați, precum și la tribunalele județene.

În context, semnalăm că la pct.10 din proiect, privind introducerea unui text în art.36, reglementarea se referă la secții maritime și fluviale la parchetele de pe lângă unele judecătoriai, nu și la judecătoriai.

7. În art.X se prevede republicarea legii, dându-se articolelor și alineatelor o nouă numerotare. Problema, aparent de tehnică legislativă, poate genera una de fond. O modificare a Legii nr.92/1992 este prevăzută și în proiectul Legii privind modificarea Codului de procedură penală, precum și a altor legi, avizat de Consiliul Legislativ cu avizul nr.920 din 8 septembrie 1999, proiect aflat în procedură parlamentară. Acest proiect, deși propune introducerea în lege a unui nou capitol, cu 7 articole marcate cu aceeași cifră și cu indici, nu cuprinde un text privind republicarea legii cu renumerotarea corespunzătoare. Cum proiectul Ordonanței de urgență n-a reluat reglementarea din acel nou capitol, dar a prevăzut republicarea legii, pare că inițiatorul ambelor proiecte a renunțat la modificarea Legii nr.92/1992 prin proiectul mai amplu, mai complex și mai controversat care vizează, în principal, modificarea și completarea Codului de procedură penală, ceea ce ar fi pozitiv în lumina avizului nostru la acest proiect.

În alternativă, cum este de așteptat ca proiectul Ordonanței de urgență să fie adoptat înaintea celui alt proiect, logica impune ca un text privind republicarea să figureze în proiectul care ar urma să fie adoptat ulterior, renumerotarea urmând să vizeze și capitolele legii.

În oricare dintre soluții, textul privind republicarea ar trebui să omită referirea la **renumerotarea alineatelor**, dat fiind că Legea

nr.92/1992, în versiunea ei oficială, inclusiv cea republicată nu cuprinde o astfel de numerotare.

II. În ceea ce privește redactarea unor texte

1. Având în vedere faptul că Legea nr.92/1992 după republicare a mai fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr.72/1999 privind impozitul pe venit (Monitorul Oficial nr.419 din 31 august 1999), devine necesar ca partea introductivă a art.I să insereze, după expresia "30 septembrie 1997", formularea consacrată: "cu modificările ulterioare".

2. La pct.24 privind introducerea unui alineat în art.66 se folosește un mod impropriu de identificare a noului text, prin marcarea acestuia cu cifră arabă însoțită de un indice de diferențiere. Ar trebui păstrată redactarea folosită curent în practica legiferării:

"24. La articolul 66, după alineatul 4 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins":

3. La pct.27 privind modificarea art.67, textul este lipsit de claritate, mai ales în alin.2 care prevede, într-o ultimă dispoziție, că **aceste prevederi nu se aplică foștilor magistrați**. Dacă această interdicție se referă și la alin.1, precizarea ar trebui să facă obiectul unui alineat distinct (alin.3), iar dacă se referă numai la alin.2, cum pare a rezulta din proiect, textul ar trebui redactat la singular: **Această prevedere nu se aplică ...**

4. La pct.39, privind introducerea lit.g în alin.1 al art.92, logica interioară a textului impune următoarea redactare:

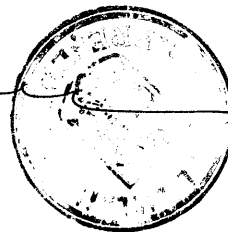
"g) dacă magistratul încalcă **vreuna** din prevederile art.110 - 112";

5. La pct.43 privind modificarea art.112, dat fiind că legea se referă în principal la magistrați, indiferent de funcțiile pe care le îndeplinesc, textul ar trebui să debuteze astfel:

"Magistraților și asimilaților acestora le este interzisă ...";

PRESEDINTE

Valer Dorneanu
Valer DORNEANU

București

Nr. 1133/27.10.1999